

[Lilli Gyldenkilde]

Der går nogle mennesker, som er på arbejdsløshedsdagpenge, og i årevis har det været sådan, at de har kunnet sætte sig hen i en krog derhjemme i stuen og afvente enten en telefonopringning, der aldrig kom, eller også et brev, der aldrig kom fra arbejdsformidlingen for at sige: Der er et arbejde til jer.

Er de gået ned og har hjulpet i en Røde Kors-forretning eller en genbrugsforretning for ulandsbistanden, eller hvad de nu kunne have fundet på i sociale, humanitære og kulturelle foreninger, så har det faktisk været halvkriminelt, og de har fået fradrag i deres dagpenge for de frivillige arbejdstimer, de har lagt dér.

Der er da noget fuldstændig rimeligt i at gøre op med det, og det koster ikke en krone, for sandheden er, at disse mennesker arbejder, mens de får deres dagpenge. De vil det her, det er frivilligt arbejde, og der er ingen, der kan anvises ud i det. Selvfølgelig kan man ikke tage ned til Solkysten og alt det dér. Det kan man læse i bemærkningerne til forslaget. Prøv nu at læse indenad! Det er da ikke så svært, vi har da alle sammen gået i folkeskole om ikke andet. Det er ikke så svært at finde ud af, at det handler om sociale, humanitære og kulturelle foreninger, som man kan få lov til at arbejde for i udlandet på en 80 pct.-sats, og det vil sige, at hvis der er statspenge i det, går det ud på, at staten sparer 10 pct. i dagpenge.

Efter Fremskridtspartiets plejer van-filosofi skulle de jo tage imod det her med kyshånd.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Hr. Ole Vagn Christensen en kort bemærkning. Er der flere, der ønsker en kort bemærkning? Vi nærmer os nok rundens afslutning, vil jeg mene.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg kan godt forstå, at hr. Poul Nødgaard smiler. Nu har han kunnet opholde Folketinget i temmelig lang tid med at diskutere, om kontrollen med de kirkelige og humanitære organisationer er stor nok. Jeg har svært ved at se, hvad det er for et kontrolapparat, hr. Poul Nødgaard vil have opstillet, men det kan selvfølgelig være, han vil rundt og kigge i deres kasser og se, om de nu udøver deres funktioner. Han har altså overhovedet ingen tillid til det foreningsliv, der fungerer på det område,

men det skal vi ikke beskæftige os med i forbindelse med den her lov. Det, det drejer sig om, er, at det enkelte medlem nu frivilligt skal kunne fraskrive sig retten til de normale dagpenge ved at tage et job for disse organisationer i udlandet til en langt, langt lavere understøttelse, og det er i hvert fald et bespareelsesprincip.

Det andet – kontrolforanstaltningerne og det, der står om ligningsloven – synes jeg man skal overlade til nogle helt, helt andre at tage sig af. Det er ikke det, der har været Folketingets opgave i den her forbindelse. Det har været at sige: Der skal være mulighed for, at man kan bruge sine dagpenge på den måde. Det er den ret, vi er med til at give. Vi er overhovedet ikke med til at blande os i, hvordan de kirkelige organisationer kører deres arbejde. Det kan da godt være, at vi på foranledning af det, hr. Poul Nødgaard siger, skulle interessere os for det.

Jeg tror det næppe.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Hvis jeg virkelig troede, at hr. Poul Nødgaard havde svært ved at forstå det her, ville jeg overveje, om vi ikke i fællesskab kunne finde et aftenskoletilskud til et lille kursus. Men jeg tror ikke, det er det, der er problemet. Jeg tror, hr. Poul Nødgaard meget vel har forstået, hvad det her drejer sig om, og i hvert fald i god Fremskridtsånd har forstået det med forskellen mellem de 90 og de 80 pct. Det er jeg helt overbevist om i hvert fald.

Hr. Poul Nødgaards frygt for, hvad der sker med pengene i de kirkelige og humanitære organisationer, er jo aldeles ubegrundet. Hr. Poul Nødgaard ved udmærket ligesom vi andre, at der skal aflægges regnskab, at projekter skal godkendes, at der er nøje kontrol med, hvordan det foregår, og at man ikke kan udsende folk til et hvilket som helst arbejde til 80 pct. af de maksimale dagpenge. Jeg synes ikke, hr. Poul Nødgaard behøver at være så frygtløs, og jeg er også sikker på, at det er han heller ikke, når det kommer til stykket.

Når vi så kommer til spørgsmålet om Solkysten og mulighederne for at tage derned, er det oplagt, som det er sagt fra flere sider, at det kan man ikke efter dette forslag. Men synes hr. Poul Nødgaard virkelig, at det er en god idé at